

Byla C-444/10

Finanzamt Lüdenschied

prieš

Christel Schriever

(Bundesfinanzhof prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„PVM – Šeštoji direktyva – 5 straipsnio 8 dalis – „Viso ar dalies turto perleidimo“ sąvoka – Komercinių patalpų nuoma kartu perduodant nuosavybės teisę į prekių atsargas ir prekybos įrangą“

Sprendimo santrauka

1. Mokesčių nuostatos – Teisės aktų suderinimas – Apyvartos mokesčiai – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema – Apmokestinamoji vertė – Prekių tiekimas – Valstybių narių galimybės numatyti išimtį, kai perleidžiamas visas turtas ar jo dalis

(Tarybos direktyvos 77/388 5 straipsnio 8 dalis)

2. Mokesčių nuostatos – Teisės aktų suderinimas – Apyvartos mokesčiai – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema – Apmokestinamoji vertė – Prekių tiekimas – Viso ar dalies turto perleidimas

(Tarybos direktyvos 77/388 5 straipsnio 8 dalis)

1. Tam, kad būtų konstatuotas verslo ar ūkinės savarankiškos dalies perleidimas, kaip jis suprantamas pagal Šeštosios direktyvos 77/388 d.1 valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo 5 straipsnio 8 dalį, reikia, kad perleisto turto pakaktų tęsti savarankišką ūkinę veiklą.

Tuo atveju, jei vykdoma ūkinė veikla nereikia specialių patalpų arba patalpų, kuriose rengta stacionari ranga, būtina siekiant tęsti ūkinę veiklą, visas turtas ar jo dalis pagal minėtą Šeštosios direktyvos nuostatą gali būti perleidžiamas net tuomet, kai neperleidžiama nuosavybės teisė į nekilnojamąjį turtą. Tačiau jei norint vykdyti atitinkamą ūkinę veiklą reikia kartu naudoti kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą, negalima teigti, kad pagal minėtą nuostatą toks perleidimas yra tuomet, kai perleisto turto gavėjui neperleidžiamos komercinės patalpos. Konkrečiai tariant, jei komercinėse patalpose rengta stacionari ranga, būtina siekiant tęsti ūkinę veiklą, perleistas turtas turi apimti šį nekilnojamąjį turtą, kad galima būtų kalbėti apie Šeštojoje direktyvoje numatytą viso ar dalies turto perdavimą. Turtas gali būti perleistas ir tuo atveju, jei komercinės patalpos perduodamos per mąjui pagal nuomos sutartį arba per mąjas pats turi tinkamo nekilnojamo turto, į kurį gali būti perkeltas visas perleistas turtas, ir gali jame tęsti atitinkamą ūkinę veiklą.

Be to, visapusiškai vertinant turto perleidimo sandorą pagal tą pačią nuostatą reikia atsižvelgti į tokius veiksnius, kaip antai sutarta nuomos trukmė ir jos nutraukimo sąlygos, nes jie gali turėti įtakos šiam vertinimui tuo atveju, kai gali trukdyti ilgai tęsti ūkinę veiklą. Tačiau pati galimybė nutraukti neterminuotą nuomos sutartį pranešant apie tai per trumpą laikotarpį nėra lemiamas veiksnys, kuriuo remiantis būtų galima daryti išvadą, kad per mąjas ketino nedelsiant nutraukti perleistą verslą arba ūkinės dalies veiklą. Todėl Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 8 dalis negali

būti netaikoma vien dėl šios priežasties.

(žr. 25, 27–29, 42 ir 43 punktus)

2. Šeštosios direktyvos 77/388 dėl valstybių narių apyvartos mokesčių statymų derinimo 5 straipsnio 8 dalis aiškintina taip, kad pagal šią nuostatą viso ar dalies turto perleidimas – tai nuosavybės teisės mažmeninės parduotuvės prekių atsargas ir prekybos rangų perleidimas, kartu išnuomojant gavėjui parduotuvės patalpas neribotam laikui, tačiau paliekant abiem šalims galimybę per trumpą laiką nutraukti nuomos sutartį, su sąlyga, jog perleisto turto pakanka, kad perėjimą galėtų ilgai tęsti savarankiškai kinė veiklė.

(žr. 45 punktą ir rezoliucinės dalį)

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. lapkričio 10 d.(*)

„PVM – Šeštoji direktyva – 5 straipsnio 8 dalis – „Viso ar dalies turto perleidimo“ sąvoka – Komercinė patalpų nuoma kartu perduodant nuosavybės teisę prekių atsargas ir prekybos rangą“

Byloje C-444/10

dėl *Bundesfinanzhof* (Vokietija) 2010 m. liepos 14 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2010 m. rugsėjo 15 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Finanzamt Lüdenscheid

prieš

Christel Schriever

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J. N. Cunha Rodrigues, teisėjai U. Løhmus (pranešėjas), A. Rosas, A. Ó Caoimh ir A. Arabadjiev,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

– *Finanzamt Lüdenscheid*, atstovaujamos H. Selle,

– Europos Komisijos, atstovaujamos L. Lozano Palacios ir B. R. Killmann,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23, toliau – Šeštoji direktyva) 5 straipsnio 8 dalies išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant kasacinę ginčą tarp *Finanzamt Lüdenscheid* (mokesčių tarnyba, toliau – *Finanzamt*) ir Ch. Schriever dėl sprendimo perskaityti mokestį, kuriuo *Finanzamt* pripažino, kad Ch. Schriever vykdytas parduotuvės prekių atsargų ir rangos perleidimas yra pridėtinės vertės mokesčiu (toliau – PVM) apmokestinamas sandoris.

Teisinis pagrindas

Šeštoji direktyva

3 Pagal Šeštosios direktyvos 2 straipsnio 1 punktą PVM apmokestinamas prekių tiekimas ar paslaugų teikimas, kai šalies teritorijoje už atlygą prekes tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks.

4 Pagal šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalį „prekių tiekimas“ – tai teisės, kaip savininkui disponuoti materialiuoju turtu, perdavimas.

5 Minėtos direktyvos 5 straipsnio 8 dalyje nustatyta:

„Jei visas ar dalis turto perleidžiama už atlygą ar be jo, ar kaip našas bendrovė, valstybės narės gali laikyti, kad nevyksta joks prekių tiekimas, ir tokiu atveju turto gavėjas turi būti traktuojamas kaip turto perleidėjo teisių ir pareigų perėmėjas. Esant reikalui, valstybės narės gali imtis reikalingų priemonių, kad užkirstų kelią konkurencijos iškreipymams tais atvejais, kai gavėjas nėra vien apmokestinamą veiklą vykdomas asmuo“.

6 Pagal Šeštosios direktyvos 6 straipsnio 5 dalį 5 straipsnio 8 dalies nuostatos „paslaugų teikimui“ taikomos „ta pačia tvarka“.

Nacionalinė teisė

7 Pagal 1993 m. apyvartos mokesčio įstatymo (*Umsatzsteuergesetz 1993, BGBl. 1993 I, p. 565*, toliau – *UStG*) 1 straipsnio 1 dalies 1 punkto pirmą sakinį apyvartos mokesčiu apmokestinami verslininko prekių tiekimas ir paslaugų teikimas, kuriuos šalies teritorijoje už atlygą atlieka jo žmonės.

8 *UStG* 1 straipsnio 1a dalyje, kuria siekiama Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 8 dalį ir 6 straipsnio 5 dalį perkelti į nacionalinę teisę, tvirtinama:

„Perleidžiant verslo sandoriai, sudaryti su kitu verslininku jo verslo tikslais, neapmokestinami apyvartos mokesčiu. Verslas perleidžiamas, kai žmonei už atlygą arba nemokamai perleidžiama

arba kaip ?našas perduodama visa ?mon? arba atskirai valdoma ?mon?s dalis. Per?m?s versl? verslininkas užima perleid?jo viet?."

Pagrindin? byla ir prejudiciniai klausimai

9 Ch. Schriever iki 1996 m. birželio 30 d. vert?si sporto preki? prekyba jai priklausan?iose patalpose ?rengtoje mažmenin?s prekybos parduotuv?je. Nurodyt? dien? ji už 455 000 DEM pardav? parduotuv?s preki? atsargas ir ?rang? *Sport S. GmbH* (toliau – *Sport S.*), ta?iau atitinkamoje s?skaitoje neišskyr? PVM.

10 Be to, nuo 1996 m. rugpj??io 1 d. ji išnuomojo *Sport S.* neribotam laikui komercines patalpas, kuriose buvo vykdoma prekyba. Ta?iau nuomos sutartyje buvo numatyta, kad v?liausiai tre?i? kalendorinio ketvir?io darbo dien? kiekviena šalis gali nutraukti j? nuo kito kalendorinio ketvir?io.

11 *Sport S.* t?s? sporto preki? parduotuv?s veikl? iki 1998 m. geguž?s 31 d.

12 Ch. Schriever nuomone, preki? atsarg? ir parduotuv?s ?rangos perleidimas yra pagal *UStG* 1 straipsnio 1a dal? neapmokestinamas visos ?mon?s perleidimas. Tod?l ji nenurod? ši? pardavimo pajam? PVM mokes?io deklaracijoje už 1996 m.

13 Ta?iau *Finanzamt* nusprend?, kad visos ?mon?s perleidimo s?lygos ne?vykdytos, nes *Sport S.* kartu nebuvo perleistas nekilnojamasis turtas, kuris yra pagrindin? ?mon?s sud?tin? dalis. Sprendime d?l 1996 m. apyvartos mokes?io perskai?iavimo *Finanzamt* nusprend?, kad perleidimas yra apmokestinamas sandoris ir tod?l priskai?iavo PVM.

14 Patenkin?s Ch. Schriever ieškin? d?l *Finanzamt* sprendimo, *Finanzgericht* nusprend?, kad ?vertinus visas bylos aplinkybes gin?ijamas sandoris tikrai yra visos ?mon?s perleidimas pagal *UStG* 1 straipsnio 1a dal?, nes, pirma, *Sport S.* iš tikr?j? t?s? Ch. Schriever ?mon?s veikl?, antra, vien teorin? galimyb? bet kuriuo metu nutraukti nuomos sutart? šiuo klausimu netur?jo jokios reikšm?s.

15 *Finanzamt* pateik? *Bundesfinanzhof* kasacin? skund? d?l šio sprendimo ir teig?, kad ilgalaikis ?mon?s veiklos t?simas negarantuojamas, kai nuomos sutartyje numatytas ?statymo nustatytas pranešimo apie sutarties nutraukim? terminas, nes be parduotuv?s patalp? ne?manoma vykdyti mažmenin?s prekybos.

16 Savo sprendime *Bundesfinanzhof* primena, kad pagal nusistov?jusi? šio teismo praktik? perleidimas gali b?ti pripažintas ?mon?s perleidimu neatsižvelgiant ? tai, kad tam tikras ?mon?s pagrindinis turtas nebuvo sandorio objektas, ta?iau tik tuomet, kai verslininkas gali ilg? laik? naudotis šiuo turtu ir sieks ilgai t?sti ?mon?s veikl?. Anot šio teismo, jis yra nusprend?s, jog minimalus 10 met? nuomos terminas yra pakankamas tam, kad min?tu pagrindiniu turtu galima b?t? ilgai naudotis, nors *Finanzgericht Baden-Württemberg* ?siteis?jusiame sprendime man?, jog perleid?jui nuosavyb?s teise priklausan?io ?mon?s nekilnojamojo turto nuomos penkeriems metais nepakanka, kad b?t? galima kalb?ti apie ilgalaik? ?mon?s veiklos „t?sim?“.

17 Ta?iau, anot *Bundesfinanzhof*, pagrindin?s bylos aplinkyb?s yra ypatingos, nes bet kuri šalis gal?jo per trump? laik? nutraukti neterminuot? nuomos sutart?.

18 Tokiomis aplinkyb?mis *Bundesfinanzhof* nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar <...> Šeštosios Tarybos direktyvos <...> 5 straipsnio 8 dalyje numatytas viso turto „perleidimas“ yra tada, kai verslininkas perduoda mažmenin?s parduotuv?s prekes ir ?rang? turto

gavėjui ir tik išnuomoja jam nuosavybės teisę priklausančias patalpas?

2. Ar tai priklauso nuo aplinkybės, kad parduotuvės patalpos perleidžiamos pagal ilgalaikės nuomos sutartį, o gal nuo to, kad nuomos sutartis sudaroma neribotam laikotarpiui ir abi šalys turi teisę ją netrukus nutraukti?“

Dėl prejudicinių klausimų

19 Savo prejudiciniais klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 8 dalį reikia aiškinti taip, kad viso ar dalies turto perleidimas – tai nuosavybės teisės mažmeninės parduotuvės prekės atsargų ir prekybos rangos perleidimas kartu išnuomojant gavėjui parduotuvės patalpas neribotam laikui, tačiau paliekant abiem šalims galimybę netrukus nutraukti nuomos sutartį.

20 Visų pirma reikia priminti, kad Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 8 dalyje pirmame sakinyje nurodyta, kad jei visa ar dalis turto perleidžiama, valstybės narės gali laikyti, kad prekės nėra tiekiamos, ir tokiu atveju turto gavėjas turi būti traktuojamas kaip turto perleidėjo teisių ir pareigų perėmėjas. Todėl kai valstybė narė pasinaudoja šia galimybe, viso ar dalies turto perleidimas pagal Šeštąją direktyvą nelaikomas prekės tiekimu ir atitinkamai neapmokestinamas PVM, kaip numatyta šios direktyvos 2 straipsnyje (šiuo klausimu žr. 2001 m. vasario 22 d. Sprendimo *Abbey National*, C-408/98, Rink. p. I-1361, 30 punktų; 2003 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Zita Modes*, C-497/01, Rink. p. I-14393, 29 punktų ir 2009 m. spalio 29 d. Sprendimo *SKF*, C-29/08, Rink. p. I-10413, 36 punktų).

21 Pagal Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 8 dalies antrą sakinį valstybės narės gali netaikyti šios „netiekimo“ taisyklės, kai visas turtas perleidžiamas perėmėjui, kuris nėra šioje direktyvoje nurodytas apmokestinamasis veiklų vykdančias asmuo arba yra tik iš dalies tokia veiklų vykdančias asmuo, jei tai būtina užkertant kelią konkurencijos iškraipymams. Turi būti laikoma, kad šia nuostata išsamiai reglamentuojamos sąlygos, kuriomis šios dalies pirmame sakinyje numatyta galimybė pasinaudojusi valstybė narė gali apriboti „netiekimo“ taisyklės taikymą (minėto Sprendimo *Zita Modes* 30 punktas).

22 Dėl Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 8 dalies pirmame sakinyje pateiktos „viso ar dalies turto perleidimo už atlygą ar be jo, ar kaip našas bendrovė“ sąvokos Teisingumo Teismas jau pažymėjo, kad tai savarankiška Sąjungos teisės sąvoka, kuri visoje Sąjungoje turi būti aiškinama vienodai. Kadangi Šeštojoje direktyvoje ši sąvoka neapibrėžta arba nėra padaryta aiškios nuorodos valstybių narių teisė, jos prasmė ir apimtis turi būti nustatomos atsižvelgiant į nuostatų kontekstą ir nagrinėjamo teisės aktu siekiamą tikslą (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Zita Modes* 32–35 punktus).

23 Atsižvelgęs būtent į Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 8 dalies kontekstą ir ją siekiamą tikslą, Teisingumo Teismas nusprendė, kad šia nuostata siekiama leisti valstybėms narėms palengvinti monių ar monių dalių perleidimus, padarant juos paprastesnius ir vengiant uždėti neproporcingą mokesčio našą, kuri vėliau bet kuriuo atveju būtų susigrąžinta per pirkimo PVM atskaitą, gavėjo biudžetui (minėto Sprendimo *Zita Modes* 39 punktas).

24 Teisingumo Teismas taip pat nusprendė, kad turint omenyje tokį tikslą „viso ar dalies turto perleidimo“ sėvoką turi būti aiškinama kaip apimanti verslo ar ūmonės savarankiškos dalies, apimančios materialųjį ir prireikus nematerialųjį turtą, kuris visas kartu sudaro ūmonę ar ūmonės dalį, galinti vykdėti savarankišką ekonominę veiklą, perleidimą, tačiau ji neapima paprasto turto perleidimo, pavyzdžiui, prekių atsargų pardavimo (žr. minėto Sprendimo *Zita Modes* 40 punktą ir minėto Sprendimo *SKF* 37 punktą).

25 Todėl tam, kad būtų konstatuotas verslo ar ūmonės savarankiškos dalies perleidimas, kaip jis suprantamas pagal Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 8 dalį, reikia, kad perleisto turto pakaktų tėti savarankišką ūkinę veiklą.

26 Klausimas, ar šis turtas turi apimti, be kita ko, tiek kilnojamąjį, tiek nekilnojamąjį turtą, turi būti vertinamas atsižvelgiant ū aptariamą ūkinę veiklą pobūdį.

27 Tuo atveju, jei vykdant ūkinę veiklą nereikia specialių patalpų arba patalpų, kuriose ūrengta stacionari ūranga, būtina siekiant tėti ūkinę veiklą, visas turtas ar jo dalis pagal Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 8 dalį gali būti perleidžiamas net tuomet, kai neperleidžiama nuosavybės teisė ū nekilnojamąjį turtą.

28 Tačiau jei norint vykdyti atitinkamą ūkinę veiklą reikia kartu naudoti kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą, negalima teigti, kad pagal minėtą nuostatą toks perleidimas yra tuomet, kai perleisto turto gavėjui neperleidžiamos komercinės patalpos. Konkrečiai tariant, jei komercinėse patalpose ūrengta stacionari ūranga, būtina siekiant tėti ūkinę veiklą, perleistas turtas turi apimti šį nekilnojamąjį turtą, kad galima būtų kalbėti apie Šeštoje direktyvoje numatytą viso ar dalies turto perleidimą.

29 Be to, turtas gali būti perleistas ir tuo atveju, jei komercinės patalpos perduodamos perėmėjui pagal nuomos sutartį arba perėmėjas pats turi tinkamo nekilnojamo turto, ū kurį gali būti perkeltas visas perleistas turtas, ir gali jame tėti atitinkamą ūkinę veiklą.

30 Aiškinant kaip nors kitaip, būtų savavališkai daromas skirtumas tarp perleidėjų, kuriems priklauso planuojamos perleisti verslo patalpos arba ūmonės dalis, perleidimą ir perleidimą, kuriuos atlieka perleidėjai, paprasčiausiai nuomojantys tas pačias patalpas. Iš tiesų nei Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 8 dalis, nei jos tikslas neleidžia daryti prielaidos, kad tie perleidėjai negalėtų perleisti viso turto, kaip numatyta pagal minėtą nuostatą.

31 Be to, už ūmonės ar ūmonės dalies perleidimą mokėtinas PVM gali būti perleidėjui pernelyg didelis, palyginti su atitinkamos veiklos ištekliais, net tuo atveju, jei visas perleistas turtas neapima nekilnojamo turto. Todėl aptariamą nuostatą tikslų taip, kaip jis nurodytas šio sprendimo 23 punkte, atitiktų, jei viso turto perleidimams kartu išnuomojant komercines patalpas taip pat būtų taikomas specialus režimas (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Zita Modes* 41 punktą).

32 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad reikia visapusiškai ūvertinti nagrinėjamo sandorio faktines aplinkybes ir nustatyti, ar jis patenka ū Šeštojoje direktyvoje pavartotos viso turto perleidimo sėvokos taikymo sritį. Taigi ypatingas dėmesys turi būti skirtas ūkinės veiklos, kuri ketinama tėti, pobūdžiui.

33 Mažmeninės prekybos vietoje esančios prekių atsargos ir ūranga paprastai perleidžiamos siekiant, kad ūgijėjas tėtų prekybą.

34 Net jei kalbama apie tokį ūkinę veiklą, kurios neėmanoma vykdyti neturint komercinių patalpų, paprastai nebūtina, kad parduotuvės savininkui taip pat priklausytų nekilnojamas turtas,

kuriame veršiamasi šia veikla.

35 Jei prekė atsargų ir prekybos ūrangos perleidimo pakanka, kad ūkinė veikla būtų tarsiama savarankiškai, nekilnojamojo turto perleidimas neturi lemiama ūtakos kvalifikuojant sandorą kaip viso turto perleidimą.

36 Be to, jei paaiškėja, kad norint tįsti aptariamą ūkinę veiklą reikia, kad ūgijąjas naudotų tas pačias patalpas kaip ir pardavėjas, iš principo nebūtų kliūtį perduoti jam šias patalpas pagal sudarytą nuomos sutartį.

37 Tam, kad būtų taikoma Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 8 dalis, taip pat reikia, kad perėmėjas planuotų tįsti perleistą verslą arba eksploatuoti ūmonės dalį, o ne tik nedelsiant nutraukti atitinkamą veiklą ir, jei reikia, parduoti atsargas (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Zita Modes* 44 punktą).

38 Šiuo klausimu iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad ū ūgijų ketinimus galima arba tam tikrais atvejais reikia atsižvelgti visapusiškai vertinant sandorio aplinkybes, jeigu jie patvirtinti objektyviais ūrodymais (šiuo klausimu žr. 1985 m. vasario 14 d. Sprendimo *Rompelman*, 268/83, Rink. p. 655, 24 punktą; 1996 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Enkler*, C-230/94, Rink. p. I-4517, 24 punktą; 2000 m. kovo 21 d. Sprendimo *Gabalfriša ir kt.*, C-110/98–C-147/98, Rink. p. I-1577, 47 punktą; taip pat 2010 m. lapkričio 18 d. Sprendimo X, C-84/09, Rink. p. I-0000, 47 ir 51 punktus).

39 Iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad pagrindinėje byloje sporto prekė parduotuvės atsargų ir prekybos ūrangos perleidimas kartu išnuomojant komercines patalpas leido ūgijų tįsti savarankišką ūkinę veiklą, kuri iki tol vykdė pardavėjas. Šiuo atžvilgiu nustatyta, kad šio perleidimo negalima laikyti paprasčiausiu prekė atsargų pardavimu. Iš tikrų tiek prekė atsargos, tiek prekybos ūranga buvo dalis perleisto turto. Be to, aplinkybų, kad perėmėjas tįs sporto prekė parduotuvės veiklą beveik dvejus metus, patvirtina, kad jis neketino nedelsiant nutraukti atitinkamos veiklos.

40 Todėl aplinkybų, kad komercinės patalpos ūgijų buvo tik išnuomos, o ne parduotos, netapo pagrindinėje byloje kliūtimi šiam ūgijų toliau tįsti pardavėjo veiklą.

41 Galiausiai prašymų priimti prejudicinę sprendimą pateikęs teismas klausia, ar vertinant, ar verslo arba ūmonės dalies perleidimą galima pripažinti viso turto perleidimu, kaip numatyta Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 8 dalyje, reikia atsižvelgti ū nuomos sutarties trukmę ir jos nutraukimo sąlygas.

42 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad visapusiškai vertinant turto perleidimo sandorą pagal Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 8 dalį reikia atsižvelgti ū tokius veiksnius, kaip antai sutarta nuomos trukmė ir jos nutraukimo sąlygos, nes jie gali turėti ūtakos šiam vertinimui tuo atveju, kai gali trukdyti ilgai tįsti ūkinę veiklą.

43 Tačiau pati galimybė nutraukti neterminuotą nuomos sutartį pranešant apie tai per trumpą laikotarpį nėra lemiama veiksnys, kuriuo remiantis būtų galima daryti išvadą, kad perėmėjas ketino nedelsiant nutraukti perleistą verslą arba ūmonės dalies veiklą. Todėl Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 8 dalis negali būti netaikoma vien dėl šios priežasties.

44 Toks aiškinimas atitinka bendrajai PVM sistemai būdingą fiskalinio neutralumo principą. Pagal šį principą draudžiama apmokestinimo šiuo mokesčiu atžvilgiu nevienodai vertinti tokius pačius sandorius vykdančius ūkio subjektus (be kita ko, žr. 1999 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Gregg*, C-216/97, Rink. p. I-4947, 20 punktą ir 2011 m. kovo 10 d. Sprendimo *Skandinaviska Enskilda Banken*, C-540/09, Rink. p. I-0000, 36 punktą). Iš to aišku, kad šis principas būtų pažeistas, jei

galimyb? taikyti Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 8 dal? viso turto perleidimo sandoriui, kaip antai nagrin?jamas pagrindin?je byloje, priklausyt? nuo nuomos sutarties s?lyg?, vis? pirma nuo jos trukm?s bei nutraukimo s?lyg?.

45 Atsižvelgiant ? tai, kas išd?styta, ? pateiktus klausimus reikia atsakyti, kad Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 8 dalis aiškinama taip, kad pagal ši? nuostat? viso ar dalies turto perleidimas – tai nuosavyb?s teis?s ? mažmenin?s parduotuv?s preki? atsargas ir prekybos ?rang? perleidimas, kartu išnuomojant gav?jui parduotuv?s patalpas neribotam laikui, ta?iau paliekant abiem šalims galimyb? per trump? laik? nutraukti nuomos sutart?, su s?lyga, jog perleisto turto pakanka, kad per?m?jas gal?t? ilgai t?sti savarankišk? ?kin? veikl?.

D?l bylin?jimosi išlaid?

46 Kadangi šis procesas pagrindin?s bylos šalims yra vienas iš etap? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo nagrin?jamoje byloje, bylin?jimosi išlaid? klausim? turi spr?sti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastab? pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyr? min?tos šalys, n?ra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1977 m. geguž?s 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB d?l valstybi? nari? apyvartos mokes?i? ?statym? derinimo – Bendra prid?tin?s vert?s mokes?io sistema: vienodas vertinimo pagrindas 5 straipsnio 8 dalis turi b?ti aiškinama taip, kad pagal ši? nuostat? viso ar dalies turto perleidimas – tai nuosavyb?s teis?s ? mažmenin?s parduotuv?s preki? atsarg? ir prekybos ?rangos perleidimas, kartu išnuomojant gav?jui min?tos parduotuv?s patalpas neribotam laikui, ta?iau paliekant abiem šalims galimyb? per trump? laik? nutraukti nuomos sutart?, su s?lyga, jog perleisto turto pakanka, kad min?tas per?m?jas gal?t? ilgai t?sti savarankišk? ?kin? veikl?.

Parašai.

* Proceso kalba: vokie?i?.